

И. П.: Вежди ще проведе творчески срещи с гилдиите, за да кажат те техните цели и как виждат реформата. И с диалог и взаимна корекция ще се направят приоритетите на министерството.

В. Р.: Основно това ще бъдат техни предложения - как искат те да живеят.

- Г-н министърът е кибритлия. Трябва ли да се обуздава понякога?

И. П.: Трябва да призная - Вежди има избухлив характер, но по-дисциплиниран от него и на изборите, и като министър не съм срещала. Така че може би е малко погрешна представата за него.

В. Р.: Че имам позиция, не значи, че съм избухлив. Да, по-пържал съм определен кръг от политици и съм го правил като свободен човек. Днес виждаме, че и обществото ги погържа. Мога да говоря остро и сърдито за безобразията, които се вършат в страната. Но това не е избухливост.

- Как се връзваше пурата ви с бедните родопчани при срещите с тях. Или криехте от избирателите бохемската привичка?

И. П.: Аз знам как Вежди си изкарва парите, за да си купи пурите. И би било лицемерие от негова страна да не пуши пурите пред избирателите си. Това бе важен въпрос в кампанията. Защото често политици, когато влизаха в този район през кампанията, си сменяха лъскавите возила с някакви потрошени коли или се качваха на автобуси. Това е лицемерно. Друг е въпросът, че пурите вредят на здравето.

В. Р.: Мислехме с екипа как да се появим при хората. Разисквахме и за пурите, и за това дали с личния ми мерcedes да отидем в Кърджали. И си казахме - ние тръгваме да говорим истини и да бъдем честни. Трябва ли тогава самите ние да лъжем в поведението си. И за разлика от другите политици, които слизат от мерцедесите и се качваха в автобуса за Кърджали от "всенародна любов", ние решихме - ще бъдем такива, каквито сме.

- Със своя мерцедес ли идвате на работа, или освободихте шофьора си?

В. Р.: Много исках да идвам с моята кола. Тя е по-хубава и по-комфортна от служебната, пък си е и моя. Но държавният протокол изисква шофьорите да са от НСО, колата да се проверява от охрана и пр. Този протокол е валиден за всички и аз не мога да изляза вън от него. Вече не съм свободен артист!

- Появи се идея да назначите към вас съвет на старейшините от изтъкнати имена на културата.

В. Р.: Лъжлива информация. Тази врата е отворена за българските мъдrecи

и техният съвет винаги е добре дошъл. И вече идваха проф. Георги Костов, Антон Дончев, Любо Левчев и др. Но да правя специален съвет, първо ще е обидно за самите тях.

По-важно е сега, когато започваме да реструктурираме дирекциите, да дадем старт за работа и да организираме за първи път работещи съвети за всички гилдии, за всички сфери. Ще се събираме с тях да решаваме заедно проблемите. Дали ще са за пластичните изкуства, дали за музеите и галериите, дали ще е за киното, театъра, археологията, за паметниците на културата, за музиката. Да, такива съвети ще има, за да вземаме мъдри решения.

И. П.: Според мен най-важното

е да се активизира министерството за кандидатстване за европейските пари. Вероятно това ще е приоритет на всички министерства. Бюджетните пари за култура са малко, но по европейските фондове има най-различни форми за култура. Нашата амбиция е да създадем работещи звена, които да кандидатстват успешно за тези проекти. Там е резервът.

В. Р.: Досега в Министерството на културата не се е работило много в тази насока и не е имало съответната структура - дирекция, за усвояване на европейските фондове.

- Г-н Рашидов, като министър ще продължавате ли да вземате обществени поръчки в ателието си?

В. Р.: Има закон за конфликт

„Петрони: Би било лицемерно Вежди да не пуши пурите пред избирателите

на интересите. Наскоро казах в МС, че ако във всички министерства боравят с точни науки,

единствено в културното 5x5 не е 25

Това министерство работи с творци. И този закон за конфликта на интереси създава проблеми. В театрите артисти се развеждат, за да няма конфликт на интереси. Това е неуредено законодателство и трябва да се помисли за сблъсъка на закона в духовната сфера. Творчеството е много личен акт, то е като вярата в Бога. Да, докато съм министър, няма да приема нито една държавна поръчка. Аз и досега не съм имал заради лошата ми уста и съм единственият известен скулптор, който няма паметник в България.

Да, няма да назнача братовчеди, няма да пипна нищо, което е държавна поръчка. Но ако имам изложба в Испания, защо да не я направя. Нима да спре фантазията ми само защото аз съм министър. Но моето е полесно - мога да си правя скулптурите и след 4 години да ги изложя. Ами един артист не може да чака 4 години, за да си изиграе гениалната роля, защото тогава ще бъде вече възрастен и няма да играе Ромео примерно. Стефан Данаилов игра, но в Италия, в България той не игра. Защото също се подчини на този конфликт на интереси.

И. П.: Да отнемеш на един творец творчеството, е все едно да го накараш да спре да сънува. Това не е възможно.

- Г-н министър, излязохте ли от съвета по културата към президента Първанов?

В. Р.: Президентството е висшата власт и не виждам никаква

„Пазарният принцип е валиден за света, само ние сме на отглеждане

пречка министърът на културата да бъде и в съвета за духовно развитие към президента. Това не е конфликт на интереси, а в интерес на нацията. Няма никакъв проблем да изляза, но министърът на културата ще осветли най-добре президента по духовните проблеми на нацията.

- Какво би накарало Ива Петрони да си тръгне оттук?

В. Р.: Не я пускам, ще я вържа!

И. П.: Не знам, просто не знам.

В. Р.: Аз ще отговоря. Това е много лично, може да е реакция на емоция, но тя е много отговорен човек. А и аз не си оставям магарето в калта. Амбициозен съм - в Кърджали никой не вярваше, че ще разбием модела, но го

направихме. Така че никой да не си прави илюзия да помисли, че ще допусна провал. Екипът ми е много добър и всички имаме амбиция да направим нещо добро. Ако някой реши да попречи този екип да правим полезни неща за националната култура и стане невъзможно това, аз винаги ще бъда част от екипа си. И ако един реши, че нашата ценностна система, която сме заложили в това управление, е подменена - да, аз съм първият, който ще се присъедини към екипа си и ще поеме всякакъв вид отговорност. Ние сме като при Дюма: един за всички и всички за културата.

- Г-н министър, към този екип причислявате ли и жената, която от години е до вас?

- Да, съпругата ми е много читава. Винаги е зад мен и понякога негативите оттук ги нося въщи, но, слава богу, приема доста от нещата. Защото човек винаги натовазва повече близките си. Но тя е мъдра.

Не мога да докарам жена си да пие кафе. Казва: "Не искам да ме помислят за Люлина"

Една събота зорлем я вкарах да види къде работя, за да не ме пита как ти е кабинетът, какви картини има.

- По стените сте окачили ваши картини.

В. Р.: Да, в кабинета ми са големи художници, мои приятели, големи имена на българската култура - Божилков, Георги Трифонов, Атанас Яранов, Захари Каменов, Димитър Киров, Стоимен Стоилов, Томас Кочев, Стоян Цанев, Георги Лечев, Иван Димов, Чавдар Петров и т.н. Това са все художници от високата левта. С картините си създадох онзи домашен уют всеки ден да бъда до големите таланти. И ако нямам сега много време за творчество, да гледам поне все качествени артисти, които сякаш ме подканят: "Отивай да направиш нещо хубаво!"

- Преди да станете министър, ходехте да четете досетата на някои политици от ДПС. Смятахте да пишете книга...

В. Р.: И не само досетата на хора от ДПС. Започнал съм 3 книги, едната от тях е завършена. Казва се "Чичкото". Това е най-късият роман - от 60 страници. Сега се чужа как да го направя в две части. Това е разказ за моята съдба - как преди близо 50 години пристигнах в София от Родопския край.

А що се отнася до ДПС и за което питате - онова, което четох, дори за литература не става - толкова е гнусно и долно. Страх ме е да не героизирам най-долна проба доносници.

- Имате ли желание за мъст към Доган?

В. Р.: Е, аз не съм отмъстителен, това не е работа на един творец. Имам обаче страхотно чувство за морал и хигиена.

И. П.: Кърджали е кауза за Вежди. Той отиде при своите хора, слезе от сцената и говори за тях. Нека разделим хората от политиката. Българските турци са прекрасни хора в тежко икономическо положение и така или иначе досега една партия се е грижила за тях. Но ние сме равни пред конституцията и тя е гаранцията за нашите права и свободи. Не е спортна злоба, нито мъст, а желание за справедливост, много силно развито у Вежди.

- Какъв часовник носите?

В. Р.: Лонжин, подарък е от съпругата ми. Продава се навсякъде.

- Имате татуировка на ръката. Тук едва ли е влизал министър с татуировка?

В. Р.: Тя е от младежките ми хубави години. Това е сърце със стрела - явно ще си го отнеса в небитието.



В Ардино двамата братя художници Христо и Ангел Банкови подаряват на Вежди Рашидов нарисувания от тях негов портрет. Под него са написали мисъл от Вежди Рашидов от книгата му "Изкуство и власт": "Народ без мечта е като човек без очи."



Ива Петрони дава автограф при представянето на книгата си "Истории за планини и хора".



Министърът довършва своя скулптура в ателието си.



Ива Петрони във водолазен костюм. Тя обича да се гмурка надълбоко в морето, така както обича и да изкачва планински върхове.